

Kỷ niệm ngày sinh Bác Hồ 19/5/1890 - 19/5/2011

Học Bác không “tiền hô hậu ủng”

✧ TS. NGUYỄN TRỌNG

Báo Điện tử Đảng Cộng sản số ra ngày 03/02/2006 có đoạn: “Hiện nay có không ít những chuyến thăm, thị sát của nhiều cán bộ lãnh đạo đến các vùng miền đất nước, ... (mà) khi cán bộ lãnh đạo cấp trên về thì cấp dưới tiền hô, hậu ủng, chuẩn bị sẵn những bản báo cáo thành tích, những địa điểm cần đưa đến, thậm chí còn cắt cử những ai phát biểu, phát biểu điều gì”.

Thế thì làm sao nghe được tiếng nói thực, thấy được cảnh không tô vẽ?

May thay, trong buổi chúc Tết đồng bào và chiến sĩ Thủ đô dịp Xuân Tân Mão, Tổng Bí thư – Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Phú Trọng đã hoan nghênh việc Hà Nội bỏ được khẩu hiệu lớn trên phòng: “NHỊT LIỆT CHÀO MỪNG ĐỒNG CHÍ... VỀ THĂM VÀ LÀM VIỆC...” và đề nghị bỏ lệ mỗi khi đồng chí lãnh đạo cao cấp đi đâu thì xe đẹp đường phóng như bay, còi ù, đèn tín hiệu hoa mào chóng mặt... rồi quan đầu tỉnh ra tận địa giới hành chính để đón! (Trần Gia Thái, Văn Nghệ, thứ bảy, 26/03/2011).

Mỗi chúng ta đều học Bác. Người giữ cương vị càng cao việc học Bác thực lòng càng cần thiết và nếu học được thì kết quả mang lại càng lớn.

Bác Hồ của chúng ta đi đâu toàn là “lẳng lặng”, “bất ngờ”, có khi Bác vào cổng sau và thường thăm ngay khu ăn ở, vệ sinh của công nhân, nhân viên, học sinh trước rồi mới làm việc với lãnh đạo.

Bác Hồ nói chuyện với các cháu thiếu nhi trong dịp Người về thăm và chúc tết đồng bào tỉnh Hà Bắc (xuân Đinh Mùi, 09/02/1967)

Ông Lê Minh Thường, một chiến sỹ 10 năm làm nhiệm vụ bảo vệ Bác kể rằng: *Mồng 2 Tết năm 1966, Bác đi chúc tết cán bộ và nhân dân Quảng Ninh, khi về đoàn đi theo đường qua phà Phả Lại. Mặc dù bến phà Phả Lại đã nhận được chỉ thị phải chuẩn bị 2 phà, 1 để chạy thường xuyên, 1 để phục vụ khách đặc biệt. Tuy nhiên không biết vì sao hôm đó bến phà chỉ có được một chiếc mà trong khoảng thời gian từ 6 đến 7 giờ sáng phà lại không chạy vì được lệnh sẵn sàng phục vụ đoàn đặc biệt qua phà vào giờ này. Nhiều người cần qua sông bị dón lại. Khi xe Bác đến và lên phà, mặc dù lực lượng bảo vệ đã cố*

ngăn nhưng nhiều người đi đường vẫn chen lên bằng được. Trên phà nhiều người đã trút sự bức dọc lên chiếc xe ô tô, có người đã văng tục. Thấy vậy Bác đã xuống xe và nói: “Bác xin lỗi bà con” và sau đó chúc Tết mọi người. Khi thấy Bác xuất hiện, cả những người có mặt trên phà và những người ở hai bên bờ đã nhiệt liệt hoan hô. Nhiều người đã không quản nguy hiểm bơi ra phà để được tận mắt nhìn thấy Bác.

Ông Nguyễn Túc, nguyên cán bộ giảng dạy Đại học Bách khoa Hà Nội kể về lần Bác thăm trường: *Lần đầu tiên, tôi cùng các thầy cô giáo và sinh*

Bác Hồ kiểm tra bữa ăn của cán bộ cơ sở

viên Trường Đại học Bách khoa Hà Nội được đón Người tại chính trường mình. Hôm đó là ngày mồng 1 Tết Nguyên Đán năm 1958 – ngày Tết cổ truyền của dân tộc ta. Chuyến thăm không báo trước, không “tiền hô, hậu ủng” của Bác giống như một người ông, người, cha đến “xông nhà” và chúc Tết con cháu đúng vào ngày đầu Xuân làm cho chúng tôi, lãnh đạo cũng như cán bộ, công nhân viên và sinh viên quá bất ngờ. Nơi Bác đến đầu tiên là khu ở của sinh viên. Tiếp đến, Bác xuống kiểm tra bếp ăn tập thể. May thay, bếp núc gọn gàng, bữa cơm đầu năm đã được chuẩn bị khá tương tất. Bác khen tinh thần phục vụ của các anh chị cấp dưỡng.

Những câu chuyện Bác đi “THĂM VÀ LÀM VIỆC” thì trăm lần như một, luôn giản dị, lặng lẽ, thân thương, không bao giờ có chuyện “tiền hô, hậu ủng”.

Không phải việc gì Bác làm được là chúng ta cũng có thể theo được. Bác đi dép cao su ở nước ngoài thì mọi người thấy hình ảnh ông Tiên đi hài cỏ. Còn ta làm vậy thì không coi được, mà nhất thiết luôn phải giầy da sạch bóng. Một nhà văn khá nổi tiếng kể rằng: Hồi đó, học Bác mình cũng dùng trong vài bài viết những chữ như “dân quân gái” thay vì “nữ dân quân” như Bác đã dùng. Nhưng mình kịp nghĩ rằng Bác nói thế thì được, còn cỡ mình thì không, và mình đã kịp chỉnh lại. Đó là vì khi Bác nói “dân quân gái” thì trong đó hàm chứa cách gọi con gái, cháu gái của người Cha, người Ông chứ không chỉ là vấn đề tiếng Việt hay từ Hán Việt.

Chuyện đi “THĂM VÀ LÀM VIỆC” của Bác cũng vậy. Làm đúng như Bác thì

Bác Hồ thăm gia đình công nhân nhà máy Cao su Sao Vàng

chỉ có Bác, không ai có thể làm đúng như vậy. Nhưng việc “bỏ khẩu hiệu lớn trên phòng: “**NHIỆT LIỆT CHÀO MỪNG ĐỒNG CHÍ... VỀ THĂM VÀ LÀM VIỆC ...**” và bỏ lệ mỗi khi đồng chí lãnh đạo cao cấp đi đầu thì xe dẹp đường phóng như bay, còi ử, đèn tín hiệu hoa mào chóng mặt... các quan đầu tỉnh ra tận địa giới hành chính nghênh đón!” như lời Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng thì các quan chức nên làm và làm được. Việc này cần thành một chủ trương chung, giúp tiết kiệm, giúp tạo nên hình ảnh thân thiện, gần gũi của lãnh đạo trong con mắt người dân. Việc dẹp đường cho các đoàn ngoại giao thì nên, nhất là khi tình trạng giao thông còn kém của ta. Tiếc rằng, có vị Thứ trưởng từng đã nói ra miệng: *Mình kiểm được cái còi hụ rồi!*

Vị Thứ trưởng thì vui, còn chúng ta thì buồn quá.

Trong những ngày chuẩn bị cho bầu cử Quốc hội và Hội đồng Nhân dân các cấp, theo dõi trên truyền hình, chúng ta thấy Tổng Bí thư và rất nhiều quan chức đến làm việc với các địa phương. Dường như ngoài Tổng Bí Thư thì chỉ vài cuộc làm việc là thấy không trưng khẩu hiệu “**NHIỆT LIỆT CHÀO MỪNG ĐỒNG CHÍ... VỀ THĂM VÀ LÀM VIỆC ...**”.

Hãy làm cho câu chuyện đầu năm của Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng không chỉ là câu chuyện làm quà nhân dịp đầu năm mà thành một chủ trương để hành động.

Như thế thực sự sẽ là học một bài từ Bác. □

Bác Hồ thăm lớp học vỡ lòng phố Hàng Than, Hà Nội (1958).